

Tergovec in mornar.

(Prilika.)

Tergovec vpraša mornarja, kakošne smerti so njegov oče umerli. Mornar odgovori: „Moj oče, moj stari oče in mojega starega očeta oče, vsi so — vtonili.“ „Ali se nič ne bojiš,“ ga vpraša dalje tergovec, „da bi tudi ti ne umerl na morji?“ „Pa povej mi vendar“ povzame mornar, „kako so pa umerli tvoj oče, tvoj stari oče in oče tvojega starega očeta?“ „Ti so vsi v svojej postelji umerli,“ odgovori tergovec. — „Glej toraj, prijatelj,“ pristavi smeja se mornar, „zakaj bi se jaz bolj bal na morje, kakor se bojiš ti v posteljo iti?“

(Po Meissnerji.)

Golobi — listonosi.

Pariz, glavno mesto Francoskega, ki šteje poldrugi milijon prebivalcev, bil je skozi štiri mesece obseden, to je, sovražniki Prusi so ga obdajali, da nikdo ni mogel niti noter niti vèn iz mesta. Parižanje bi ves ta dolgi čas ne bili izvedeli prav nič od tega, kar se je godilo po drugih krajih francoske dežele, kjer je huda vojska razsajala, in kar se je važnega zgodilo po daljnem svetu, ako ne bi imeli prečudne živalice, dragih golobov. Golobi so jim nadomestovali telegraf in železnico, ki sta oba med obležnim stanom mirovala. V Pariz so pošiljali golobe zlasti iz mesta Toura, kjer so nabirali novice o vojski in o drugih imenitnih dogodkih, ter je izročevali golobom, da so je prinašali zapertim Parižanom, ki so po tacih novicah željno hrepeneli. Golobi, ki so je v ta namen rabili, so posebnega plemena in se v Ameriki divji nahajajo. Dolgi so do 15 palcev, toraj dalji od naših domačih golobov in skoraj pol drugi funt težki. Najbolj podobni so navadnim divjim golobom, ki so sivi s črnimi perotami. Kaj močne so njih persne mišice, zlasti so sterpljivi v letanji in nagli na svojem popotovanji. Za pisonose je dela sposobne njih bistri vid in njih gorka ljubezen do svojega domovja, kamor nazaj prileté iz slehernega kraja. Francozi so po enem golobu mnogokrat svojim zapertim bratom sporočevali. Naredili so takó: Spisali so na velik papir vse dotične novice; s pomočjo fotografije so pa vse to pisanje spravili na prav majhen listek, ki so ga zavili in vtaknili v cev gosjega peresa, katero so potem z nitimi golobu k perotam navezali. Goloba izpusté sedaj iz vreče, v kateri je tičal; ta se vzdigne v zrak, ogleda si kraj in stran, kamor ima ferčati in se podá v naglem teku na daljno pot v svoj domači kraj, kjer ga vjamejo in zvedó iz majhnega listeka razne novice, ktere zavoljo drobne pisave le s pomočjo povekšalnega stekla brati morejo.

J. L.